

Wybrane wytyczne dla Trybunału Honorowego

Kwestie proceduralne

Trybunał Honorowy

Trybunał Honorowy, jako instytucja o wysokim stopniu zaufania publicznego, funkcjonuje **tylko i wyłącznie** w zgodzie z normami regulującymi jego działanie, w tym niniejszym dokumentem. Prezes Trybunału ma obowiązek sumiennie wykonywać obowiązki powierzone mu przez Księcia.

Rozpoczęcie sprawy honorowej

Nadanie biegu sprawie honorowej następuje **po złożeniu na ręce Prezesa** wniosku o wymierzenie kary: całkowitego pozbawienia tytułu szlacheckiego bądź arystokratycznego, obniżenia tytułu szlacheckiego bądź arystokratycznego, czasowego pozbawienia tytułu szlacheckiego bądź arystokratycznego, publicznej lub niepublicznej nagany.

Prezes lub wiceprezes w ciągu siedmiu dni od dnia wpłynięcia wniosku postanawia o nadanie biegu sprawie oraz wyznacza skład orzekający właściwy do przeprowadzenia rozprawy wraz z jego przewodniczącym. Odstępuje się od rozpoczęcia sprawy honorowej, gdy do Trybunału Honorowego wpłynął już wniosek dotyczący tej samej osoby i tej samej sprawy. Przy dalszym rozpatrywaniu sprawy w tym przypadku, bierze się pod uwagę uzasadnienie wniosku, któremu bieg formalnie nie został nadany.

W przypadku wpłynięcia na ręce Prezesa TH więcej, niż jednego wniosku w krótkim odstępie czasu dotyczącego tej samej osoby, wnioski rozpatruje się łącznie.

Wstrzymuje się nadanie biegu sprawie, jeżeli państwowy wymiar sprawiedliwości równoległe zajmuje się sprawą.

Pierwszy etap przeprowadzania sprawy honorowej

Osoba właściwa do prowadzenia sprawy powiadamia opinię publiczną o nadaniu biegu wnioskowi na **Liście Dyskusyjnej Księstwa Sarmacji** oraz osobę, przeciwko której toczy się postępowanie, właściwymi drogami kontaktu (najbardziej preferowaną dla subskrybentów listy dyskusyjnej formą jest e-mail, ze względu na niemal stuprocentową pewność, że zostanie odczytany). Informacje zarówno publiczna, jak i prywatna, winny zawierać wiadomość, z powodu jakiego czynu rozpoczęto postępowanie oraz wezwanie do złożenia szczegółowych wyjaśnień. Pozostałe przepisy *Dekretu o Trybunale Honorowym* stosuje się odpowiednio.

Orzekanie

Zanegowanie przysięgi szlacheckiej

*"Przysięga - deklaracja o ustalonym tekście, zwanym rotą przysięgi, przeznaczona do publicznego wygłoszenia. Złożenie przysięgi **stanowi gwarancję** dotrzymania zobowiązania, **wywiązania się z powinności**. Niedotrzymanie przysięgi pociąga za sobą skutki honorowe - utratę czci, godności, zaufania publicznego."*

Postawa szlachcica i sama instytucja szlactwa bezwzględnie wymaga, aby przysięga złożona przed suwerenami Państwa — Księciem i Narodem — posiadała odpowiedni wydźwięk. **Niedopuszczalne jest zanegowanie przysięgi szlacheckiej w jakiegokolwiek formie.** Szlachectwo jako instytucja wyjątkowo elitarna, nie dopuszcza możliwości negacji przysięgi nawet poprzez żart czy manifestację sprzeciwu obywatelskiego. Osoba w sposób szczególnie wyróżniony przez Księcia na tle całości społeczeństwa sarmackiego, winna zachowywać się w sposób właściwy do jej statusu społecznego, którego oznaką jest przynależność do braci szlacheckiej.

Co istotne, nadawanego tytułu nie można się zrzec. Jedyna możliwość jego straty to pozbawienie go przez Księcia i jednocześnie zwolnienie z przysięgi szlacheckiej. Natomiast wymówienie przysięgi, np. poprzez *okazanie braku wartości lub szacunku do posiadanego tytułu* (tudzież wyraźne kompromitowanie), należy traktować jak jej zanegowanie.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że oznaką szlactwa nie jest właściwa korona w profilu mieszkańca, a sposób zachowywania się wraz z etyką i moralnością, które to głównym zadaniem Trybunału jest ocenić w celu sporządzenia opinii, która trafi na ręce Księcia.

Dokładność w prowadzeniu postępowania

Do obowiązku Prezesa Trybunału należy czuwanie nad poprawnością formalną prowadzonych postępowań od momentu ich rozpoczęcia aż do samego zakończenia. Jako, iż Trybunał bada i ocenia postępowanie braci szlacheckiej w sposób dokładny, od niego samego wymaga się przestrzegania zasad **prawa, rozsądku, etyki i moralności**. Tryb i zasady postępowania określone przez niniejsze wytyczne i *Dekret o Trybunale Honorowym* winny być bezwzględnie stosowane. Prezes Trybunału Honorowego jest zobowiązany **uczynić wszelkie kroki mające na celu wyłączenie Trybunału spod zarzutów o stronniczość i niedokładność oraz innych podważających wyroki Trybunału**.

Ustalenie winy

W pierwszej kolejności, skład orzekający winien odpowiedzieć na następujące zagadnienia:

1. Czy czynu nie da się pogodzić z nieskazitelną charakteru?
2. Czy czynu nie da się pogodzić z nieposzlakowaną opinią?
3. Czy czyn jest złamaniem przysięgi wierności wobec Księcia?
4. Czy czyn jest złamaniem przysięgi wierności wobec Księstwa Sarmacji i prawa?
5. Czy czyn jest złamaniem przysięgi wierności wobec Narodu Sarmackiego?

Ad. 1.

Po przemyśleniu tradycji i teoretycznego spojrzenia na instytucję szlactwa, wysnuć należy przekonanie, że osoba wyniesiona do "stanu wyższego" odznaczać

się musi wyjątkowo pozytywnymi własnościami. W ujęciu czysto pragmatycznym, nie sposób charakter określić jako nieskazitelny. **Na uwadze mieć należy jednak chęć zachowania i rozwijania jak najbardziej pozytywnych cech charakteru oraz zaniku i niwelowania negatywnych.**

Nieskazitelność charakteru Trybunał Honorowy rozpatruje również pod względem zachowania w stosunku do Księcia, braci szlacheckiej oraz obywateli i mieszkańców Najjaśniejszego Księstwa Sarmacji, uwzględnia postawę wykazywaną podczas pełnienia funkcji publicznych i państwowych. Nie zważa natomiast na sam fakt pełnienia danej funkcji.

Ad. 2.

Nieposzlakowana opinia w sposób nierozzerwalny wiąże się z wcześniejszymi czynami osoby, przeciw której został złożony wniosek. Brać pod uwagę należy odbiór ogółu społeczeństwa na zachowanie, stosunek do prawa i uniwersalnych wartości moralnych, wcześniejsze występki przeciw prawu i konfliktowość osoby (która to wpływa na całokształt odczucia otoczenia), zachowanie w czasie konfliktu, kulturę osobistą i tolerancję dla wartości wyznawanych przez współobywateli.

Dobór właściwej kary honorowej

W przypadku uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu sprzecznego ze złożoną przysięgą szlachecką, Trybunał Honorowy dobiera właściwą karę, przy czym może, ale nie musi, opierać się na propozycji osoby wnoszącej oskarżenie.

I tak, dobierając karę honorową, skład orzekający wybiera ją spośród kar przedstawionych w podpunkcie "*Rozpoczęcie sprawy honorowej*". Trybunał Honorowy bierze pod uwagę całokształt działań osoby uznanej za winną sprzeniewierzenia się przysiędze szlacheckiej. Nie należy "zamykać się" na jeden popełniony czyn, a spoglądać również na przeszłość. Pomocne mogą być tu poniższe pytania:

1. Czy skazany popełniał wcześniej czyny niezgodne ze złożoną przysięgą szlachecką?
2. Czy popełniony czyn, mając na uwadze całokształt dorobku skazanego, jest wyjątkowo spreczny z treścią przysięgi?

Karę obniżenia posiadanego tytułu należy stosować w chwili, gdy odpowiedź na dwa powyższe pytania kontrolne jest twierdząca, a całkowite pozbawienie tytułu byłoby – mimo wszystko - karą zbyt daleko idącą w stosunku do popełnionego czynu.

Ogłoszenie wyroku

Przewodniczący składu orzekającego, po uprzednim zawiadomieniu Prezesa Trybunału Honorowego, ogłasza publicznie rozstrzygnięcie sprawy honorowej **wraz z jak najbardziej szczegółowym uzasadnieniem wyroku** (udzieleniem publicznej odpowiedzi na pytania, o których mowa w wytycznych).

Nie stosuje się powyższego zalecenia w przypadku wymierzenia kary niepublicznego upomnienia.

Księżęce Miasto Grodzisk, 13 XI 2008 r.